

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ।

ਫੋਲਸੋ ਅਤੇ ਦੁਲਤ, ਜੇ. ਜੇ.

ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ, ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਰੇਲਵੇ, ਦਿੱਲੀ ਰਾਹੀਂ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, - ਬਚਾਓ
ਪੱਖ-

ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਤੇ
ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ig 5g

1950 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 241

ਸਤੰਬਰ, 19 ਵਾਂ ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ (1913 ਦਾ VII)—ਸੈਕਸ਼ਨ 4— ਮੁਨਾਫੇ ਲਈ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ
ਵਾਲੇ ਵੀਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ —ਕੀ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ—
ਅਜਿਹੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ —ਕੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ।

' ਤੇ ਵੇਚਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਈ ਹੈ, ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ
ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ। 1913, ਅਤੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ
ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕੱਪੜਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨਾਲ
ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਕੱਪੜਾ ਡੀਲਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਬਹੁਤ
ਸਾਰੀਆਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ,
ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ
ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜੋ ਇਹ ਕਰਦਾ ਹੈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਲਈ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ
ਸੰਗਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਅਜਿਹੀ/ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ
ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧ" ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ
ਇਹ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ
ਰੱਖ ਸਕਦੀ ।

ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਬੁੱਧੀਰਾਜਾ, ਸਬ-ਜੱਜ 1st ਕਲਾਸ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 28 ਜੂਨ,
1950 ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। - ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਡੈੱਟ
ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਪਾਤਕ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ।

ਐਫਸੀ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਭਾਗੀਰਥ ਦਾਸ ਅਤੇ ਐਸਐਸ ਮਹਾਜਨ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਜਡਮੋਟ

ਚੀਫ਼ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਦੀ
ਯੂਨੀਅਨ

ਪ੍ਰਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ -

ਇਹ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਹਨ (ਰੈਗੂਲਰ ਈਸਟਰਨ ਪੰਜਾਬ ਫਸਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 241 ਆਫ 1950 ਅਤੇ ਰੈਗੂਲਰ ਫਸਟ ਰੇਲਵੇ, ਦਿੱਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 215 ਆਫ 1952) ਅਤੇ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਲੇਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦੋ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ- ਅਮਰ ਅਤੇ ਟਿਫ, ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਵਪਾਰਕ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ। 18,786-7-3 ਅਤੇ ਫੈਜ਼, ਜ਼. ਰੁ. ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ 4,393-1-3।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੇਰਵੇ ਥੋੜੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਖ ਨੁਕਤੇ ਸਾਂਝੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਛੋਟੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੱਪੜੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਹੁੰਦੀ ਸੀ।

ਮੁਦਈ 312 ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਜਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਫਰਮਾਂ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੋਵੇਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸੂਟ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਚਾਰ ਮੈਂਬਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਆਰਡਰ 1 ਨਿਯਮ 8, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ। ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਏਜੰਟਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਫਰਮ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਬੰਬਈ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦੀਵਾਨ ਚੰਦ ਸ਼ੇਰੀ ਲਾਲ ਨਾਮਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਏਜੰਟਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਫਰਮ ਨੂੰ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਏਜੰਟਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫਰਮ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਅਤੇ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਮੈਸਜਰ ਜਗਤ ਰਾਮ-ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਸੀ, ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਸੀ, ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੀਮਾ- ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਕੰਪਨੀ, ਸਟੈਂਡਰਡ ਜਨਰਲ ਅਸੋਰੈਸ ਰੇਲਵੇ, ਕਲਕੱਤਾ ਦੀ ਵਿੱਲੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। - ਵਪਾਰਕ ਐਡ. ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫਰਮ ਦੀ

ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਏਜੰਟਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਪੱਛਮੀ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਇੱਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਜੰਮੂ ਤਵੀ ਨੂੰ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਭੇਜੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਛੇੜ, ਜੇ. ਨੂੰ 8 ਅਗਸਤ, 1947 ਨੂੰ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਤੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਏਜੰਟਾਂ ਦੀ ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 14 ਅਗਸਤ, 1947 ਨੂੰ ਕਾਰਨੈਕ ਬ੍ਰਿਜ ਬੰਬਈ ਤੋਂ ਕੱਪੜੇ ਦੀ ਖੋਪ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਏਜੰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੇਲਵੇ ਰਸੀਦ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਲੈਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਗਈ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਰੇਲਵੇ ਰਸੀਦਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ ਡਿਲਿਵਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੇ ਧਾਰਾ 20, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਅਰਥਾਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਏਜੰਟਾਂ ਦੀ ਫਰਮ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਕੱਪੜਾ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਨੁਮਤੀ ਵਿਦਿਆਲੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਸੀ।

ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਤਕਨੀਕੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਮੁਦਈ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਲੋਕਸ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1913 ਦੇ ਇੰਡੀਅਨ ਕਾਮ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤਕਨੀਕੀ ਹੈ

ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਕੀ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ, ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਰੇਲਵੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਾਲ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਨਾ ਹੋਣ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ, ^{ਰਾਉਵਾ} ਵਿੱਲੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ। ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ. ਵਪਾਰਕ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਤੇ

ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫਾਲਸ਼ੋ ਜੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ^{ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚ} ਇਕਦਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼

ਲਈ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਜੋ ਆਖਰਕਾਰ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪੂਰਵਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇਕਪਾਸੜ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ / ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਗਲਤ ਸੀ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। , ਸੂਟ ਹੋਰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੇਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.

ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮੁਦਈ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਟਿਕਾਣੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ । ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1913 ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

“4 (1) ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਪਨੀ, ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਭਾਈਵਾਲ ਜਹਾਜ਼ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਬੈਂਕਿੰਗ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਕਿੰਗਡਮ ਦੀ ਸੰਸਦ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਸ਼ਾਹੀ ਚਾਰਟਰ ਜਾਂ ਪੱਤਰਾਂ ਦਾ ਐਕਟ

ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ
ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ,
ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਰੇਲਵੇ,
ਜਿੱਲੀ

ਵਪਾਰਕ
ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਤੇ
ਹੋਰ

ਫਲਸ਼ੋ, ਜੋ

ਇਸ ਦਾ ਪੇਟੈਂਟ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੰਪਨੀ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਕਿੰਗਡਮ ਜਾਂ ਕੁਝ ਦੇ ਸੰਸਦ ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਰ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਸ਼ਾਹੀ ਚਾਰਟਰ ਜਾਂ ਅੱਖਰ ਪੇਟੈਂਟ.

- (3) ਇਹ ਧਾਰਾ ਕਿਸੇ ਸੰਯੁਕਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਦੇ ਜਾਂ ਦੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਜਿਹੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਜਿਹੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਮੈਂਬਰ ਸਾਬਕਾ-ਬਚਿਆ.
- (4) ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ, ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾ ਹਰ ਮੈਂਬਰ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ।
- (5) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਲੰਘਣ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਗਈ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਭਾਈਵਾਲੀ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੀਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇੱਥੇ 312 ਮੈਂਬਰ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਫਰਮਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਈ ਭਾਗੀਦਾਰ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂਬਰ ਕੱਪੜਾ ਡੀਲਰ ਹਨ ਜੋ - ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਕੱਪੜਾ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਨਿਯੰਤਰਣਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਘਾਸੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਦੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਸਾਬਕਾ ਤੰਬੂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਰਾਮ. ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਵੇਂ ਵੱਡੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ $j^1 \wedge$ ਚਾਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਲਿਆਏ ਹਨ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਸੂਟ। ਇਹ AC- ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਰੇਲਵੇ

ਦਿੱਲੀ, ਜੋ ਤਨਖਾਹ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।
 ਕਮਿਸ਼ਨ ਏਜੰਟਾਂ ਦੀ ਫਰਮ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਫਰਮ ਵਿਚਕਾਰ ਵਪਾਰਕ ਸ਼ੋਅ ਸੌਦਿਆਂ ਦੀ
 ਰਕਮ ਕਈ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਹੈ। ਇਸੇ ਗਵਾਹ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਏਜੰਟਾਂ ਰਾਹੀਂ ਫਲਵਾਵ ਜੋ
 ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸਾਮਾਨ ਵੇਚਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।
 ਇੱਕ ਲਾਭ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਐਸੋ
 ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੀ ਦਰ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ 'ਤੇ ਇਹ ਮਾਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ
 ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਨ੍ਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ
 ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਇਹਨਾਂ ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਮੁਨਾਫ਼ੇ
 ਨੂੰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ
 ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ,
 ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ
 ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ
 ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੁਮਾਰਸਵਾਮੀ ਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੁੱਖ ਜੱਜ
 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੈਨਾਜੀ ਕਪੂਰਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ
 ਪੰਨਾਜੀ ਦੀਨਚੰਦ (1) ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ
 ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ
 ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਲਾਰਡ
 ਬੈਕਰਟਨ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ: -

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।
 ਉਹ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ, ਅਤੇ

ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਨਾਲ; ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੇ ਜੇ.ਐਨ.ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਭਗਵਾਨਦਾਸ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵਾਲਸ ਅਤੇ ਬੈਨਰਜੀ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਰ ਐੱਸ.

ਫੈਸਲੇ, ਜੋ ਪੀਐਨ ਜੇਰਾ ਯੀਓ ਆਈ ਪੀ ਏਸ਼ ਅਨਾਥਲਯਾ, (1) ਜਿਸਦਾ ਹੈੱਡਨੋਟ ਪੜ੍ਹਦਾ ੩.

"ਅਣ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੁਸਾਇਟੀ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਸੰਸਥਾ ਵਜੋਂ ਇਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ - ਇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਫੈਸਲਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਹੁਤ ਸਖਿਪ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਖਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੰਸਥਾ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਕੁਝ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਲੇਨ ਟਿਫ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਵੀਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਇਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਬੰਦੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਭਾਈਵਾਲੀ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਯੋਗਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ ਹੋਣ ਲਈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ, ਪੂਰਬੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ।

ਰੇਲਵੇ, ਦਿੱਲੀ

- n ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੀ। ਵਪਾਰਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- ਦੀਆਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ: 20 ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਸੰਗਤ

ਵੀਹ ਮੈਂਬਰ ਜੋ ਕੱਪੜਾ ਖਰੀਦਣ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਲਈ ਮੁਨਾਫ਼ੇ 'ਤੇ ਵੇਚਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕੱਪੜਾ ਕੰਟਰੋਲ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਆਯੋਜਨ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਕੱਪੜਾ ਡੀਲਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜੋ ਇਹ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਲਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੇਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਸੂਟ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਮ ਅਤੇ ਤਰਕ ਯੋਗ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿਆਂਗਾ।

ਦੁਆ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਆਰ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

